

30วิธีฆ่าเมียโดยอู่ฟาน

(เกลียดเมียที่สุดในกาแล็กซี)

Ch.5

ฆ่าเมียด้วยวิธีโง่งโง่งโง่ง(จากCUT)

ต่อจากในเว็บ

ผมค่อยๆไต่มือไปตามไหล่ของชะยอลแล้วสอยเสื้อออกทันที =..=

“ฟานปิดไฟก่อนๆ”

เห้ย! ไม่ปิด ไม่ปิดอะไรทั้งนั้น กูรีบ!

ผมไม่ฟังที่ชะยอลพูดแล้วเปลื้องผ้าออกทันที ฮี! ไม่มีการเล่าโลมอะไรทั้งสิ้น! รอไม่ไหวอีกต่อไป อยากให้เมียตายเร็วๆ!

เพียะ!

“เดี๋ยวนะๆๆ นี่พี่ไม่คิดจะเล่าลงเล่าโลมสร้างอารมณ์อะไรเลยหรอ?”

“อ๊อย! เสียเวลา ยอมๆพี่เถอะ จะได้นอน”

ชะยอลขมวดคิ้วแต่ก็ไม่พูดอะไรต่อ ผมเลื่อนมือปลดชุดนอนของชะยอลออกอย่างรวดเร็วแล้วประคองใบหน้าชะยอลขึ้นมาพรมจูบ

“เดี๋ยวนะๆๆ ปิดไฟดีกว่า”

โหะ! เรื่องมากจังวะ! เมื่อก่อนไม่เห็นจะอดอดเท่าตอนนี้เลย ทุกอย่างก็เดิมๆทั้งนั้น ไข่ข้างล่างที่อล่างฉ่างนี่ก็อันเดิม ของเดิมทุกอย่าง ผมนึกในใจแต่ก็ยอมเดินไปปิดไฟ เหลือแต่เพียงแสงไฟจากถนนหน้าบ้านส่องเข้ามาทางหน้าต่าง พอปิดไฟเสร็จผมก็คลำทางกลับมาที่เตียงเหมือนเดิม

“ชะยอลจ้า...อยู่ไหนนะ?”

“อยู่นี่”

ชะยอลเอื้อมมือมาจับมือผมไปคล้องคอเรียวทันที อื้อหือออ~~ จัดกันมาแบบนี้พี่หรือจะทน ผมผลักชะยอลกดลงติดกับเตียงแน่นแนบ แม้จะอยู่ในความมืดแต่ผมกับชะยอลก็สบสายตากันอย่างรู้ใจ มือชะยอลที่คล้องคอผมอยู่ค่อยๆเลื่อนจากไหล่ลงไปตอกของผมเรื่อยๆ จนถึงขอบกางเกงแล้วมือชนก็ค่อยๆเลื่อนขอบกางเกงลง

ป้าดติโตะ! เมียเป็นคนเล่นก่อนเลยอะ! ไม่ได้สิ เราจะฆ่าเมีย ไม่ได้ให้เมียฆ่าเรา เราต้องคุมเกม เราต้องเหนือ! เหนือกว่าเมีย!

“อู้งออย่าๆ เดี่ยวพี่เอง”

“เฮ้อ แล้วทำไมฟานไม่ให้ถอดล่ะ”

“โ้ยย คิดจะขี้อ้อนกันก็แหละน้องอู้ง มามะๆเข้ามาใกล้ๆสิพี่จะบอกอะไร”

ผมโน้มเข้าไปหาชะยอลและประทับจูบที่หลังหูของชะยอลอย่างนุ่มนวลแบบหลอกๆ เพียงแค่สัมผัสแรกที่หลังใบหูนิ่มของชะยอลก็เล่นเอาเจ้าตัวสะดุ้งเฮือก คงเป็นเพราะห่างหาย

จากกิจกรรมผาดโผนแบบนี้มานาน หรือไม่ก็อาจเป็นเพราะริมฝีปากอวบอ้วนของผมที่ทำให้
เมื่อยไ้คลั่งไคล้จนถึงกับกรี๊ดในใจก็ได้ =w=

ผมย้ายริมฝีปากอุ่นมาที่แก้มบางและกดจูบลงไปเบาๆและย้ายมาที่ริมฝีปากบางของชะ
ยอล เราสบตากันครู่หนึ่งก่อนผมจะกดจูบลงไปด้วยสัมผัสที่บางเบา ก่อนจะเริ่มรูกล้ำหนักขึ้น
เสียงน่าอายจากการเสียดสีกันของปากคนสองคนดังขึ้นท่ามกลางความเงียบ มือของชะยอลยัง
ค้างอยู่ที่สะโพกของผม ถ้าให้เปรียบกับเมื่อก่อนและตอนนี้ ผมว่าตอนนี้มันตื้นเต้นขึ้นกว่าเดิม
เยอะ เพราะอะไรนะเหรอ....ก็เพราะจะได้ฆ่าเมียนะสิ! ก้ากๆก้ากๆก้ากๆก้ากๆก้ากๆก้ากๆก้ากๆก้ากๆ

พรี๊!

ผมสะดุ้งตกใจทันทีที่รู้สึกเย็นวาบที่ช่วงล่าง มารู้ตัวอีกทีก็ตอนที่ส่วนล่างไม่เหลือเสื้อผ้า
ปกปิดสักชิ้นเดียว ผมผละจูบจากชะยอลแล้วมองมือของชะยอลที่กำลังพยายามดึงกางเกงผม
ให้หลุดออกจากขา..เห้ย! กางเกงกูวรววรววรวว

“เห้ย บอกว่าอย่าถอดใจอู้ง”

“อ๊า ไม่ถอดแล้วจะทำอะไรได้ละ”

อเมียบ้าอำนาจเถียงกลับมามันจับผมผลักแล้วดึงกางเกงออกจากขาผมแล้วเหวี่ยงไปที่
มุมห้องแบบตามเก็บไม่ทันเลยทีเดียวนะ ตอนนี้น้ผมกับชะยอลไม่เหลือเสื้อผ่าปกปิดกายาแล้ว และ
ไม่มีใครจะพูดอะไรกันด้วย ผมครุ่นคิดในใจว่าจะฆ่าอเมียนี้ด้วยวิธีโพงโพงโพงยังงี้ดี แต่ยังไม่
ทันที่จะได้วากล่าวอะไร ชะยอลก็คลานเข้ามาหาผมในความมืดทันที

“พี่ฟาน~~~~~”

“อ...อะไร ต้องการอะไรจากพี่”

ผมผละถอยหลังจนถึงขอบเตียง อเมียหวีดสยองก็คลานตามมาจนถึงที่สุด ตาสบตากัน
เนิ่นนานจนผมรู้สึกไม่ชอบมาพากล ไม่พอเพียงเท่านั้นนั่งเมียเหินก็ยกมือทั้งสองข้างขึ้นมาวาง
ตรงเชิงกรานผมแล้วลูบขึ้นลงด้วยสัมผัสที่เบาเสียจนผมเริ่มรู้สึกปวดหนึบที่ส่วนปลายของเจ้า
ฟานน้อยขึ้นมาทันที

“พี่ฟานจำ~~~~~”

เออ!!! มึงจะเรียกอะไรหน้าหนา จะทำอะไรมึงก็จัดมาเลย อย่ามาหลอกกู! กูจะร้องไห้
จะเอางี้ก็จัดมาเลย ไม่ต้องมาไซโคกู กูโอเคท่วงท่า กูยอมมึงแล้ว มึงชนะ มึงเอาไป T__T

“พี่ฟานจำได้มั้ย? ทำโปรดของเรา...ทำนั้นไง”

“โ้ยย ทำไหนดะ”

ผมกลั่นเสียงไม่ให้สั้นสุดที่จะทำได้ เริ่มรู้สึกว้าอากาศภายในห้องเริ่มร้อนขึ้น หายใจไม่สะดวก แกรมระบบการหายใจยังทำงานแย่อีกต่างหาก ทำเอาผมนั่งหอบเป็นไอ้จิ้งจอกได้ แล้วอึเมียโยตานี้ก็จะทำเสียงกระเส่าไปไหน มึงจะไปพากย์เสียงเป็นเอลฟ์ประจำบ้านหรอ สัสเดียว
T_T

“ทำนี่งายย~”

พูดไม่ทันขาดคำอึเมียเจ้าก็เจ้าการก็เลื่อนมือมาจับแขนผมแล้วผลักผมลงนอนซ้าๆ.....
เฮ้ย!! เดียวมึง!!! ข้างล่างมันเป็นพื้น! ให้กูนอนบนพื้นครึ่งบน ครึ่งล่างอยู่บนเตียง!! ทำนี่กูจำได้
กูต้องไปหาหมอกระดูกสันหลังสามเดือนซัอน!!! กูไม่เอา!! เลิกว้อย ทำบรรัลย ทำพิชิตอู๋ กูไม่
อาววววววว

“เฮ้ยๆไม่เอาอู้ง อย่า อย่า อย่า~~”

ดับ!

เสียงเรียกร้องของผมไม่เป็นผล หัวของผมสัมผัสพื้นในเวลาไม่ถึงนาทีจะให้ลุกขึ้นก็ทำไม่ได้เพราะเม้งปวดหลังชิบหาย ทันทันทีที่ผมนอนอยู่ในท่าที่ส่วนเอวลงไปพาดอยู่บนเตียงและส่วนบนเอวนอนอยู่กับพื้น อีเมียก็รูกล้ำร่างกายผมทันที มือของชะยอลค่อยๆแตะลงที่ส่วนปลายของเจ้าหนูน้อยอีฟ่านจากนั้นก็ลากนิ้วขึ้นลงซ้ำๆด้วยสัมผัสที่เบาบางโดยจงใจให้ผมเกิดความกำหนัด ผมเผลอหลุดปากร้องครางตามสัมผัสของชะยอลเป็นวรรคเป็นเวร เมื่อแน่ใจแล้วว่าอารมณ์ของผมยังไม่กลับแล้วชะยอลจึงเปลี่ยนมาเป็นการกอบกักรอบส่วนนั้นของผมแล้วค่อยๆขยับขึ้นลงซ้ำๆสองสามครั้งก็เริ่มเร่งสปีดขึ้นเรื่อยๆจากนั้นก็แรงขึ้นจนตัวของผมโยกตามไม่หยุด แถมยังแหกปากร้องเสียงหลงตามพอล วอลท์เกอร์อีกต่างหาก

“อี๊ะ..ชะยอล อ๊ะ...อ....อ้า~~”

อ้าหาฟอง! ใครใช้ให้มึงอ้า ใ้สัส! ใ้ปากไม่รักดี ฮือออออ

ผมขยับเอนตามเกมของชะยอลที่กำลังชะลอมือลงซ้ำๆเมื่อผมกำลังจะถึงจุดสูงสุดแล้วก็หยุดไปชะดื้อๆ ผมเงยหน้าขึ้นมองชะยอลท่ามกลางความมืด ชะยอลโน้มใบหน้าลงเข้าไปใกล้ ฟ่านน้อยเรื่อยๆเรื่อยๆ...และในที่สุด! ชะยอลก็ยอมทำตามที่เขาคิดไว้!

MISSION COMPLETE!!!

ผมแทบอยากจะกระโดดขึ้นฟ้าสูงๆและจุดพลุแต่ติดอยู่ที่ว่าผมยังนอนหลับอยู่ตรงนี้
แถมยังมีเมื่อก้มลงโพงโพงโพงอยู่ ผมปิดป้ายมือไปทั่วเพื่อหาอะไรมาทำไว้แต่ก็ไม่มีอะไร
พอที่จะให้ผมจิบกระบายอารมณ์ได้นอกจากการร้องออกมา

มึงตายแน่เอมียัง ฮ่าๆๆๆๆ โพงโพงโพง

ชะยอลใช้มือกำรอบฟ้าน้อยและขยับขึ้นลงพร้อมกับปลายลิ้นที่วัดเลียส่วนปลาย
อย่างแผ่วเบา ลมหายใจอุ่นๆที่รดลงมาบนอุ้งเชิงกรานทำให้อารมณ์ผมกระเจิดกระเจิงเต็มที่
และส่วนนั้นของผมก็ค่อยๆขยายตัวเพราะความกำหนัด เมื่ออารมณ์ของผมเริ่มพุ่งสูงสุดแล้ว
มันก็เริ่มขยายจนคับเต็มปากของชะยอล เสียงจากการขยับมือของชะยอลปนกับน้ำลายที่ไหล
ออกมาปนกับน้ำสีชาวดังไปทั่วทั้งห้อง มันทำให้อารมณ์ของผมกระเจิงไปไกลจนสมองมีแต่สี
ขาวโพลนไปหมด

“อ๊ะ...อ๊ะ”

แจ๊ะ แจ๊ะ แจ๊ะ~~~

เสียงนั้นทำให้ผมยังจินตนาการถึงหน้าคนที่กำลังครอบครองส่วนนั้นอยู่ ยิ่งคิดก็ยิ่ง
ฟุ้งซ่านผมตะโกนลั่นในครั้งสุดท้ายที่ชะยอลจูบเม้มส่วนยอดสุด ผมแอ่นร่างกายขึ้นอย่าง

ควบคุมสติไม่ได้พิษจากเจ้าตัวน้อยฉีดพุ่งเข้าเต็มปากชะยอล เสียงอื้อด้วยความตกใจของชะยอล ผมค่อยๆ พุงตัวลุกขึ้นมาบนเตียงเพื่อดูวิเมียล้าลักตายไปหรือยัง แต่ว่า...

อเมียยังอยู่!!! นังมองผมด้วยสายตาที่หยาดเยิ้มที่สุดในกาแล็กซี!!

ชะยอลคายน้ำสีขาวย่อออกมาจากปากใส่อุ้งมือ สายตาของชะยอลมองมันด้วยแวตาคีผมเองก็บอกไม่ถูก เราสบสายตากันทันทีที่ชะยอลเปลี่ยนท่านั่งเป็นแหวกขา มือทั้งสองข้างที่กอบน้ำสีขาวนั้นไว้เริ่มปาดมันลงที่ตัวไปจนถึงช่องหลังพร้อมกับสายตาไปรยเสน่ห่มองมาที่ผมทำเอาชะชนลุก ผมเบี่ยงหน้าหนีและทิ้งตัวลงนอนทันที ผมนอนหอบหายใจพร้อมกับเหงื่อที่ท่วมตัวไปได้ไม่ถึงนาทีอเมียร่างยักษ์ก็โถมตัวลงมาทับทันที

เฮ้ย! จะทำอะไรอีก!!!

“ฟานซี่โกง ตัวเองเสร็จไปแล้วไม่ช่วยเค้าเลย”

มึงจะเอาอะไรจากกูอีก!! มึงไม่ล้าลักตายยังจะมาให้กูทำอะไรอีก!!

ฟานอยากตาย T__T แค่นี้ก็ปวดหลังจะตายอยู่แล้ว ทำนั้นที่มึงบอกว่ามึงโปรด กูไม่ได้โปรดกับมึงเลยนะ อเมียโรคจิต ฮือออ จะฟ้องคุณสุตวาร์ตน์ ฟองลีน่าจ้ง ฟองแม่งให้หมด! ฟองเทยเที่ยวไทยด้วยเฮ้า!

“ฟานจ๋า~”

เรียกอย่างเดียวไม่พอครับ อีเมียลากแขนผมไปคล้องคอมันไว้ทันที ผมร้องโอดโอยแล้ว
ล้มตัวลงนอนอีกครั้ง แต่อีเมียก็ไม่ยอมครับ กระซากมือผมไปจับเอวมันไว้อีกครั้งนึง ไ้ยยย
ปล่อยๆไปเถอะ จะให้กราบก็ได้ T__T

“ปฏิบัติ เดี่ยวนี้!!”

เฮ้ออออ ชีวิตกูแม่งแฟนตาซีชิบหาย

ผมจำใจต้องเลื่อนมือไปประคองหน้าเมียมาพรมจูบอีกครั้งแล้วกดมันลงกับเตียงครับ
ผมตรึงแขนชะยอลไว้เหนือหัวแล้วใช้เข้าทั้งสองข้างกักไว้ไม่ให้คนที่อยู่ใต้อาณัติขยับไปไหนได้
มือหนาเลื่อนไปกอบกุ่มยอดดอกไว้ ผมค่อยๆใช้นิ้วเกี่ยวมันไว้และวนไปมารอบๆฐานโดยตั้งใจไม่
ยอมให้ปลายนิ้วเข้าไปใกล้ไปมากกว่านี้ ชะยอลดิ้นไปมาและครางกระเส่า ปากก็ร้องขอให้เลื่อน
นิ้วเข้าไปใกล้อีก

ผมเลื่อนนิ้วเข้าไปใกล้ฐานของยอดดอกซ้าๆและสะกิดถี่รัว มันยิ่งทำให้ร่างกายของคน
ข้างล่างบิดไปมาแต่ก็ดิ้นไปมากกว่านี้ไม่ได้ เพราะหัวเข้าของผมที่กักกันไว้ เมื่อเห็นผลงานจน
พอใจแล้วผมก็เลื่อนใบหน้ามาใช้ปากรวบยอดดอกข้างที่ว่าง เพียงแค่ได้รับสัมผัสจากลิ้นขึ้นชะ

ยอลก็แ่่นอกรับและครางลั่น ผมตวัดลิ้นไปรอบๆฐานหน้าอกเริ่มจากเข้าไปเร็วและชะลอ
กลับมาซ้ำอีกครั้งสลับกันไป

“อ้อ..อ...ฟาน”

ผมขยับชะยอลให้หันหลังและค่อยๆแทรกความเป็นชายเข้าไปซ้ำๆ....แต่ต้องใช้เวลาอยู่นานเพราะเราทั้งคู่ห่างหายจากกิจกรรมนี้มานานมากแล้ว ปากทางเข้ามันจะแคบกว่าเดิมก็ไม่แปลก ผมค่อยๆดันเข้าไปและหยุดพักให้ชะยอลปรับตัวสุดท้ายก็ดันเข้าไปจนสุด และเริ่มออกแรง

“ฟ...ฟาน แรงอีก”

แรงอีกอะไรกันเล่า! แค่จับกุพาดเตียงสุขภาพเอวก็กระเจิงไปหมดแล้ว
เว้ย TwT

“บอกว่าแรงอีกไม่ได้รีไ้!!”

ไม่ได้เว้ยยยยยยยยย

“ไอ้พี่ฟาน!! ญบอกว่าให้แรงขึ้นอีก!!”

ผมหลับตาแน่นแล้วเร่งเอวให้แรงขึ้นตามที่เมียขอร้องอีก เสียงกระดูกสันหลังกรอดๆจนผมแทบอยากจะหยุดเสียตรงนี้ แต่ได้ยินเสียงเมียครางแล้วไอ้เราก็ทำไม่ลง แถมตอนนี้อารมณ์ก็กระเจิดกระเจิงจนญไม่กลับแล้ว

ผมส่งแรงกระแทกเน้นๆสี่ครั้งสุดท้ายก็ส่งชะยอลไปถึงสรวงสวรรค์และผมก็คลานตามขึ้นไป ชะยอลล้มตัวลงนอนแนบกับพื้นหายใจระรัวผมเองที่ยังมีส่วนติดกันอยู่ก็ล้มลงนอนเช่นกัน สักพักอึเมียก็ถอยออกไปแล้วหันมากอดผมแทน...

ส่วนผมนะเหอ...

TWT) ผมได้แต่นอนคิดพร้อมกับน้ำตาที่ไหลซึมลงมา....ว่าทำไมเมียถึงไม่ล้มตาย!!!

เอาน่า วันนี้อาจจะยังไม่ใช่วันของเรา! ไม่วันนี้! วันหน้ามันก็ต้องล้มตายอยู่ดี!

ผมนอนขดอยู่ใต้จอมอกเมียพร้อมคิดวนไปวนมาเกี่ยวกับแผนนี้ หลังจากนั้นผมก็
ตัดสินใจลงใช้แผนนี้อีกในสี่วันถัดมาแต่เมียก็ยังไม่ตายอยู่ดี! สรุปคือแผนนี้แม่งก็เฟล ต้อง
พับเก็บอยู่ดี!

ไม่เป็นไร...สู้ต่อไปนะทาเคชิ!

หลังจากอ่านเสร็จ รบกววนกลับไปเฝ้าที่เว็บด้วยนะคะ

ทวงเฝ้ากับแบบหน้าด้านๆ

FICTION BY PATCHA